

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Orientering af Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget om resultatet af COP24 i Katowice den 2.-14. december 2018

Kontor
Internationalt kontor

Dato
19. december 2018

J nr. 2018-265

/ MARS

Den 24. partskonference (COP24) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) blev afholdt i Katowice, Polen, den 2.-14. december 2018.

De 196 parter til klimakonventionen blev på COP24 enige om det regelsæt, der skal gøre Parisaftalen fra 2015 funktionsdygtig. Regelsættet vedrører blandt andet regler for rapportering af parternes indsats inden for finansiering og klimatilpasning, regler for fastsættelse, rapportering og evaluering af parternes klimabidrag samt retningslinjer for udformningen af det globale stocktake. Danmark og EU arbejdede i forhandlingerne for, at der blev opnået enighed om et robust regelsæt, der sikrer transparens omkring alle parternes klimaindsats og sikrer, at den globale indsats øges over tid. På COP24 tog parterne også, via den såkaldte Talanoa-dialog, bestik af den globale klimaindsats. Dialogen skulle bl.a. på baggrund af IPCC's 1,5 gradersrapport informere parterne i udarbejdelse af deres kommende klimabidrag.

Vedtagelsen af regelsættet og de øvrige dele af COP24-beslutningen vurderes samlet set at være et meget tilfredsstillende resultat, som i sidste ende blev mere ambitiøst end forventet givet forløbet i forhandlingerne. Der var dog også elementer, som EU og Danmark ideelt set gerne havde set et mere ambitiøst udkom af, herunder en stærkere anerkendelse af IPCC-rapporten og behovet for at øge den globale klimaindsats. Grundet store uenigheder blev drøftelserne relateret til markedsmekanismer for handel med CO₂-kvoter desuden skudt til hjørne til forhandling i 2019. Ikke desto mindre markerer COP24 og vedtagelsen af regelsættet en succes for det polske COP-formandskab og for FN-systemet og understreger multilateralismens fortsatte, centrale rolle i kampen mod de globale klimaforandringer.

Nedenfor beskrives de væsentligste resultater i regelsættet og øvrige dele af COP24-beslutningen på de af Danmark prioriterede områder.

Retningslinjer for klimabidrag (NDC'er) og fælles tidsrammer

Danmark og EU kan overordnet siges at være tilfredse med resultatet af forhandlingerne om retningslinjerne for parternes klimabidrag ('Nationally Determined Contributions - NDC'er). Omend reglerne for opgørelse af parternes klimaindsats kunne have været mere detaljerede, lykkedes det at fastsætte enslydende, kvantificerbare regler, der gælder for alle, men med den nødvendige grad af fleksibilitet og støtte til de mindst udviklede landes udarbejdelse af NDC'er og rapportering på klimaindsatsen. Fsva. spørgsmålet om fælles tidsrammer for parternes NDC'er vedtog parter-

ne en kort processuel beslutning, hvor man enedes om at indføre fælles tidsrammer fra 2031, men ellers udskød enhver substantiel beslutning om længden af en sådan tidsramme til et senere tidspunkt.

Klimafinansiering

På COP24 opnåedes enighed om klare regler for opgørelse om tildelt og fremtidig klimafinansiering, der skal skabe større gennemsigtighed i rapporteringen. Parterne blev desuden enige om, at drøftelserne om et nyt finansieringsmål for perioden efter 2025 skulle påbegyndes i 2020 med en klar reference til, at et nyt mål skal ses i lyset af Parisaftalens langsigtede mål om, at finansieringsstrømme skal vendes mod grønne løsninger (artikel 2.1.c) – et mål, som forpligter alle til at bidrage efter evne. Fremover vil der desuden blive udarbejdet en rapport om ulandenes finansieringsbehov til implementering af deres NDC'er. Endelig lykkedes det for EU at få forankret Parisaftalens mål om at vende finansieringsstrømme mod grønne løsninger flere steder, herunder i forbindelse med opgørelse af klimafinansiering og i det globale stocktake.

Det globale stocktake

På COP24 blev der opnået enighed om de operationelle retningslinjer for det globale stocktake, som er en central del af Parisaftalens ambitionsmekanisme, der skal sikre, at den globale klimaindsats øges over tid. Danmark fik sine væsentligste prioriteter afspejlet heri. Det drejer sig om, at stocktaket bl.a. skal adressere Parisaftalens langsigtede mål om at vende finansieringsstrømme, at det både skal gøre status over klimaindsatsen og sætte fokus på muligheder for at øge indsatsen fremadrettet, samt at ikke-statslige aktører skal have mulighed for at bidrage med input til processen. Ulandene havde i forhandlingerne særligt fokus på, at det globale stocktake også skulle adressere emner såsom tab og skader som følge af klimaforandringerne ('loss and damage'), økonomiske og sociale konsekvenser af modforanstaltninger til klimaforandringerne ('response measures') og retfærdighed ('equity'). Dette blev ligeledes afspejlet i de endelige retningslinjer for stocktaket.

Klimatilpasning og tab og skader som følge af klimaforandringerne

Som en del af regelsættet vedtog man på COP24 korte, men klare, retningslinjer for landenes rapportering af klimatilpasningsudfordringer og aktiviteter, og hvordan disse vil indgå i det globale stocktake. De nye retningslinjer er ens for alle lande, men bygger videre på de eksisterende retningslinjer for national rapportering, så overlap og dobbeltarbejde kan undgås. EU spillede i slutfasen en vigtig rolle i at finde det kompromis, som anerkender tab og skader som et emne i det globale stocktake. Samtidig fik tab og skader et selvstændigt underafsnit under tilpasningsafsnittet i de nye retningslinjer for rapportering.

Klimavidenskaben og Talanoa-dialogen

Et af de større stridspunkter i COP'ens første uge var, hvordan IPCC's 1,5 graders-rapport skulle anerkendes i COP-beslutningen. Det endelige kompromis indebar

formuleringen om, at man bød 'den rettidige færdiggørelse' af IPCC's rapport velkommen, uden at man forholdt sig til rapportens konklusioner.

Med opbakning fra langt de fleste parter lykkedes det at få Talanoa-dialogen adresseret i COP24-beslutningen, om end i bløde og processuelle vendinger. I den fælles erklæring fra det fijianske COP23-formandskab og det polske COP24-formandskab, 'Talanoa Call for Action' er der dog en opfordring til parterne om at samarbejde med ikke-statslige aktører om at øge det globale ambitionsniveau senest i 2020. Såvel COP24-beslutningen som den fælles erklæring henviser desuden til FN's generalsekretærs klimatopmøde i september 2019, herunder med fokus på øget ambition.

Næste møder

Parterne mødes næste gang til en forhandlingssession på embedsmandsniveau i Bonn i juni 2019. COP25 afholdes i Chile i november 2019 med forudgående præ-COP på Costa Rica. I Katowice blev det desuden offentliggjort, at både Italien og Storbritannien har tilbudt at være værter for COP26 i 2020.